

Παλιός του Άνω Καλαμά

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
450 01 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Χρόνος 2ος - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1990 • ΑΡ. ΦΥΛΛΩΝ 17-18

Εκδότης: Ομοσπονδία Άνω Καλαμά
Κριεζώτου 9-ΤΚ 16346 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΤΗ. 9706241

Η ΚΟΣΜΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΣΤΟ ΚΑΛΠΑΚΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ

Ο,τι συνηθίζουμε στις μέρες μας να ονομάζουμε νίκη του ελεύθερου κόσμου ενάντια στις δόξες του ιταλογερμανικού φασισμού κατά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο είναι ασφαλώς αποτέλεσμα πολλών συγκυριών. Η αφετηρία του όμως τοποθετείται αναμφίβολα στο Καλαπάκι Ιωαννίνων. Δικαιολογημένες υπό την Ομοσπονδία Άνω Καλαμά που στην περιοχή της βρίσκεται αυτός ο ιερός χώρος περηφανεύεται, το δε καταστροφικό της ορίζεται να γιορτάζεται εορταστικά κάθε χρονιά η ιστορική αυτή επέτειος. Αποτίοντας φόρο τιμής και γνωμοσύνης σ' αυτούς που με το αίμα της θυσίας τους καθαίρισαν τα χώματά μας, ως απολήξουμε τα γεγονότα της μνήμης εκείνης εποχής, που στυχώς μέχρι σήμερα δεν

Ελληνες στρατιώτες στο Αλβανικό μέτωπο σε ώρα μάχης.

Γράφει ο Νίκος Κακαϊδής,
φιλόλογος, Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας μας
και πρόεδρος της Αδελφότητας Δεσποτικού

οιμήθηκε σ' όλες τις προσπάθειες. Ο άναδρος τορπιλισμός της «Αλφειάς» και η κατάληψη της Ιθάκης (Απρίλιος του 1930) από τα φασιστικά στρατεύματα του Μουσολίνι παρουσίαζε τον κίνδυνο ολόκληρη η περιοχή να σκεταστεί. Η οδύνη του έθνους έφτανε με μεθοδική ριθμία. Τα παραπάνω οδήγησαν τη τατορία Μεταξά σε κάποιες προσπάθειες για άμυνα στις οποίες όπου προβλεπόταν πιθανή διέλευση του εισβολέα. Για να ηπειρο τα σχέδια του νικητού Επιτελείου προέβλεπαν να σταθεί Ελαία (η αρχαία ορμασία του Καλαπακίου) και τμήμα του ποταμού Καλα-

μά. Την ευθύνη της άμυνας ανέλαβε η VIII Μεραρχία με επικεφαλής τον υποστράτηγο Χαράλαμπο Κατσιμήτρο. Τα αμυντικά έργα προέβλεπαν θέσεις πυροβολικών, χαρακώματα, συρματοπλέγματα, αντιαρματικές τάφρους και φράγματα, ναρκοπέδια και υπονομεύσεις γεφυρών. Για το σκοπό αυτό διατέθηκαν 1.500.000 δρχ. για μια διετία, ένα μικρό ασφαλώς ποσό, αν λάβουμε υπόψη μας ότι για την γραμμή Μεταξά στα βουλγαρικά σύνορα διατέθηκαν πάνω από 850.000.000 δρχ. Και κάτι ακόμη: στα αμυντικά έργα των οχυρών θέσεων Καλαπακίου-Καλαμά οι κάτοικοι των χωριών μας βοήθησαν με εθε-

λοντική προσωπική εργασία τους άντρες της VIII Μεραρχίας, που στο μεταξύ είχε ενισχυθεί με επιστράτευση εφέδρων καταγομένων κυρίως από τα χωριά της περιοχής μας. Ανήκε και το μέτρο αυτό στην πρόνοια να αγωνιστούν οι άντρες της Μεραρχίας με σθένος για την προστασία των πατρογονικών τους εστιών.

Τα πολεμικά γεγονότα άρχισαν να εξελίσσονται ραγδαία, πριν ακόμη εκπνεύσει ο χρόνος του ιταμού τηλεγραφή που επέδωσε ο Ιταλός πρέσβης Γκράτσι στην Αθήνα. Ήδη από τις 5.30 το πρωί τα προκεχωρημένα Ελληνικά τμήματα ανύπνουν και να νοιώσεται το πατρώο εδάφος, όπως χα-

ρακτηριστικά αναφέρει η πρώτη πολεμική ανακοίνωση. Το στενό στο χάνι Δελβινακίου βάλλεται από καταγιστικά πυρά και αρχίζει η σύμπτυξη των φυλών τμημάτων.

Κύριος στόχος των επιδρομών η διάσπαση της αμυντικής γραμμής Καλαπακίου - Καλαμά. Στην επίθεση λαμβάνουν μέρος οι Μεραρχίες πεζικού Φερράρα και Κένταυρος με την υποστήριξη βαρέος πυροβολικού και αεροπορίας. Νοτιότερα τάγματα Μετανοχιτών κατευθύνονται προς Φιλιάτες.

Δεύτερος επιθετικός τομέας των Ιταλών η Πίνδος, όπου η Μεραρχία Τζούλια με επίλεκτους αλπινοίτες θα επιχειρήσει υπερκερνωτικό ελιγμό από το Μέτοσοβο.

Συνέχεια στη σελ. 4

Ο ΤΟΠΟΣ ΜΑΣ ΓΕΡΝΑΕΙ

ΑΣ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ
Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΠΙΚΟΙ
ΦΟΡΕΙΣ ΠΟΥ ΤΟ ΖΟΥΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΒΛΕΠΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Πριν δυο τρία χρόνια βρέθηκα σ' ένα χωριό της περιοχής μας απ' αυτά που ζωντανεύουν μόνο το καλοκαίρι και περριεργάζονται αυτό, προσπαθώντας να το φανταστώ τότε που υπήρχε ζωή, ζωντάνια, πώς ήταν, μέσα από ερειπωμένα και ερημωμένα πέτρινα σπίτια, τις σκεπές με τις πέτρινες πλάκες, τις αυλές, τους κήπους με τους φράχτες, τα σοκάκια, την εκκλησιά του. Όμως αυτό που μου έκανε μεγάλη εντύπωση ήταν όταν πληροφορήθηκα πως το χωριό έχει μόνιμους κατοίκους περίπου 80 άτομα εκ των οποίων οι μισοί και πλέον φεύγουν το χειμώνα και μένουν γέροι άνθρωποι που έχουν ανάγκη από φροντίδα. Από παιδιά ούτε συζήτηση. Μόνο πέντε. Τρία απ' αυτά πάνε σχολείο σε διπλανό χωριό με κρύο, χιόνι και βροχή.

Αλλο ένα χωριό αργοσβήνει από τον χάρτη συλογίστηκα. Μια βόλτα στα χωριά της περιοχής μας και γενικά της Ηπείρου, είναι αρκετή να δούμε πώς είναι χωριά γερόντων με άδεια κουρασμένα βλέματα, χωριά μαρμαρωμένα χωρίς πνοή, χωρίς ζωή. Οικογένειες με 4, 6, 8 κλπ. παιδιά έπαψαν να υπάρχουν, αφού οι νεοί έφυγαν και οι ελάχιστοι που απέμειναν είναι συγκαταρκτημένοι.

Δεν χρειάζονται αριθμοί για να νοιώσουμε το πρόβλημα της υπογεννητικότητας στην περιοχή μας και γενικότερα στην χώρα μας. Όπως πάμε με τον σημερινό ρυθμό γεννήσεων σε λίγα χρόνια θα είμαστε δυστυχώς μια χώρα γερόντων.

Η λύση του προβλήματος είναι γνωστή σ' όλους μας. Παιδιά! Πολλά παιδιά!

Αλλά για να μεγαλώσουν και να διαμορφωθούν αυτά χρειάζονται ορισμένες προϋποθέσεις.

Όμως, για ποιές προϋποθέσεις μιλάμε στα χωριά μας, όταν η πολιτεία δεν μπορεί να κρατήσει τον νέο στον τόπο του, όταν δεν υπάρχουν κίνητρα αλλά αδιαφορία, όταν δεν υπάρχει εμπιστοσύνη και χάνεται η αξιοπιστία;

Να μιλήσουμε για ποιότητα ζωής, για κρατική μέριμνα στις αγρότισες μητέρες, για παιδικούς σταθμούς και τόσα άλλα;

Πώς να κάνεις παιδιά όταν δεν έχεις κάποιον να τα φροντίζει όταν δουλεύεις, και οι γιαγιάδες, πόσα παιδιά μπορούν να κρατηθούν;

Παλαιότερα τα παιδιά μεγάλωναν χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις και ιδιοτροπίες.

Τότε η ζωή ήταν άλλη. Πιο ανθρώπινη, πιο ήρεμη. Με ένα κομάτι ψωμί, με λίγες ελιές, μ' ελάχιστο τυρί, χωρίς ερεθίσματα και πολλά παιχνίδια ήταν κατευχαριστημένα τα παιδιά.

Σήμερα οι συνθήκες της ζωής άλλαξαν και φυσικά άλλαξαν και οι απαιτήσεις των παιδιών. Απαιτούν πολλά και πόσα μπορούμε να τους δώσουμε; Πόσο κοντά μπορούμε να είμαστε σ' αυτά, και πόσο να επηρεάζουμε στην διαμόρφωση της προσωπικής τους ζωής;

Παιδιά! Ναι να γεννηθούν πολλά παιδιά. Όμως πως εγγυάται να τα προστατεύει από τους ύπουλους καθημερινούς κινδύνους, να τα βοηθήσει να βρουν το σωστό δρόμο τους, να πετύχουν στην ζωή, να ζουν αδελφομένοι και ευτυχισμένοι στην κοινωνία μας;

Ασφαλώς κανένας.

Βέβαια υπάρχει η συμβολή της πολιτείας, μικρή θα λέγαμε και το βάρος μοιραία πέφτει στους γονείς που ανάλογα με την ικανότητα και την δυνατότητα τους προσπαθούν να αναμειχθούν για το καλύτερο που όμως προδικάζουν το μέλλον τους και του στερών το αφάρετο δικαίωμα να ζήσει ελεύθερα, να υπάρξει, να δείξει την αξία του.

Εγώ μου άραγε αυτό το δικαίωμα;

Ποιος μας λέει ότι αυτοί που θα γεννηθούν αύριο δεν θα καταφέρουν μετά από κοινές προσπάθειες και αγώνες να καλύτεψουν τον κόσμο αυτό που μου ερείς αποτύχα;

Να ζήσουν ελεύθεροι αδελφομένοι και ευτυχισμένοι;

«Ο ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΗΣ»

ΝΕΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ '90

Οι Κοινοτικές εκλογές της 28ης Οκτωβρίου 1990 διεξήχθησαν μέσα σε ήπιο κλίμα παρά την πολιτικοποίηση σε ορισμένα τμήματα της περιοχής μας, από τις οποίες αναδείχθηκαν νέοι Κοινοτάρχες και Δ.Σ.

Η Ομοσπονδία Άνω Καλαμά σταθερά στο πλευρό τους γιατί πιστεύει πως παίζουν σπουδαίο ρόλο στην λύση των τοπικών προβλημάτων και γενικότερα μπορούν να γίνουν αποφασιστικές παράγοντες προωθήσεως.

Η περιοχή μας έχει αρκετά προβλήματα και οι Κοινοτάρχες αλλά και τα μέλη των Κ.Σ. ωριμίζουν σημαντικό ρόλο στην οικονομική της ανάπτυξη, στις πολιτιστικές δραστηριότητες σ' άλλους τομείς.

Είναι ανάγκη να ξεπεράσουν τα τοπικά όρια ώστε να δώσουν το κοινό την μάχη για την ανάπτυξη της περιοχής μας.

Η Ομοσπονδία Άνω Καλαμά αρτερίζει με χαρά τους νέους κοινοτάρχες και μέλη των Κ.Σ. και παράλληλα τους καλεί σε μια ενή και διαρκή συνεργασία κοινοτήτων - Αδελφοτήτων - Ομοσπονδιών ώστε να δυναμώσουμε και να συμβάλλουμε όλοι μας αποφασιστικά στο δρόμο της προόδου.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940

Η Ομοσπονδία Άνω Καλαμά δεσμευμένη από το καταστατικό της να γιορτάζει την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου έκρινε σωστό στο παρόν φύλλο της εφημερίδας να κάνει ένα μικρό αφιέρωμα στο έπος του '40 που πέρασε στην ιστορία σαν η ενδοξότερη σελίδα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Αναμφίβολα ο πόλεμος του 1940-41 είναι ένα από τα πιο ηρωικά κομμάτια της ιστορίας του έθνους μας. Αποτελεί ένα σημαντικότατο ιστορικό γεγονός στη νεώτερη ιστορία της Ελλάδας και φυσικά η Ηπειρος και ειδικά η περιοχή μας με τη γραμμή Γκραμπάλλα - Καλαπάκι, κατέχει ξεχωριστή θέση, αφού βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του αγώνα κι έδωσε

λαμπρό παράδειγμα ηρωισμού και θυσίας.

Από τότε πέρασαν 50 χρόνια και γραφτήκαν πολλά γύρω από το έπος του 1940-41. Όμως υπάρχουν πολλές πτυχές απ' τον πόλεμο αυτό που παραμένουν άγνωστες και που περικλείουν κάποιο ζηλευτό μεγαλείο.

Χρέος όλων αυτών που έζησαν από κοντά τα γεγονότα είναι να τα φέρουν στη δημοσιότητα ώστε οι καινούργιες γενιές να πεισθούν για την ιστορική αλήθεια.

Εμείς περιμένουμε να δημοσιεύσουμε δικές σας προσωπικές μαρτυρίες, ενώ θα προσπαθήσουμε με διάφορα άρθρα και αφηγήσεις να σας συγκινήσουν και να νοιώσεται το μεγαλείο εκείνων των ημερών.

ΕΝΑ ΔΙΚΑΙΟ ΑΙΤΗΜΑ

Ενα δίκαιο αίτημα του Ηπειρώτικου λαού είναι να γιορτάζεται η 28η Οκτωβρίου στην Ηπειρο.

Η Ομοσπονδία Άνω Καλαμά ενώνει την φωνή της με την φωνή του Ηπειρωτικού λαού και ζητά την μεταφορά των γιορταστικών εκδηλώσεων της 28ης Οκτωβρίου από την Θεσ-

σαλονίκη στην Ηπειρο και συγκεκριμένα στο ΚΑΛΠΑΚΙ, στον γνωστό στρατηγικό χώρο Ελαία - Καλαμάς εκεί που το ιστορικό «ΟΧΙ» πήρε σάρκα και οστά χάρι στον πατριωτισμό και αυτοθυσία της 8ης Μεραρχίας, των ανδρών, γυναικών και παιδιών της περιοχής.

Είναι ένα αίτημα που δεν ξεκινά από τοπικισμό και συννοσηματισμό, αλλά σαν μια

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Πέρασαν 50 χρόνια από τότε που ο Ελληνικός λαός είπε το μεγάλο «ΟΧΙ» στην φασιστική πρόκληση, από τότε που έδωσε την άνιση μάχη πάνω στα βουνά της Ηπείρου με τον μέχρι τότε ανίκητο εισβολέα, δίδοντας λαμπρά παραδείγματα ηρωισμού και θυσίας ξαφνιάζοντας την τρομαγμένη ανθρωπότητα από τις προελάσεις του Ιταλο-Γερμανικού φασισμού.

Πέρασαν 50 χρόνια και το μήνυμά της λευτεριάς και της ανεξαρτησίας είναι πάντα επίκαιρο.

Ο Ελληνικός λαός κι ανάμεσά του εμείς οι Ηπειρώτες, από τον πόλεμο του '40 και με οδηγό τα ιδανικά των ηρώων, ζωντανών και νεκρών, εμπνέεται σήμερα στην πάλη του για την προστασία της Εθνικής του Ανεξαρτησίας της εδαφικής του ακεραιότητας, τις δημοκρατικές του ελευθερίες και της Ειρήνης.

απόδοση φόρου τιμής στους ήρωες της πρώτης νικηφόρου μάχης της αγωνιζόμενης Ελλάδας και στον Ηπειρωτικό λαό που πρώτος έβαλε τα στήθη του στον εισβολέα κατακτητή και πρώτος πότισε με το αίμα του τον τόπο του.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

Από τις Κοινοτικές εκλογές που έγιναν στις 14 Οκτωβρίου 1990 στην χώρα μας, εκλέχθηκαν οι παρακάτω πρόεδροι Κοινοτήτων στην περιοχή μας:

ΑΕΤΟΠΕΤΡΑ: Γεώργιος Λαλάς
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ: Αναστάσιος Μαζιάνης
ΓΡΑΝΙΤΣΟΠΟΥΛΑ: Κώστας Ντάνης
ΔΟΛΙΑΝΑ: Κώστας Μήλιος
ΔΕΣΠΟΤΙΚΟ: Βασίλης Γκουβέλης
ΔΑΦΝΟΦΥΤΟ: Γεώργιος Χλέπος
ΖΙΤΣΑ: Δημήτρης Γιούννης
ΙΕΡΟΜΝΗΜΗ: Ευριπίδης

ΤΟΣΑΛΗΣ ΚΑΤΑΡΑΚΤΗΣ: Σπύρος Πεταλάς

ΚΟΥΚΛΙΟΙ: Χρήστος Λιούρος
ΛΙΘΙΝΟ: Κώστας Γότονης
ΜΑΥΡΟΝΟΡΟΣ: Ευάγγελος Νάτσος
ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ: Βασίλης Ιωάννου
ΡΑΤΙΚΟ: Βασίλης Ντάνης
ΒΙΑΧΟΒΟ: Γιάννης Τάτονης
Κ.ΡΑΒΕΝΙΑ: Γεώργιος Στεφάνου
ΡΕΠΕΤΙΣΤΗ: Γεώργιος Πατσέλας
ΣΙΤΑΡΙΑ: Πέτρος Πλιάτσικας
ΧΡΥΣΟΡΑΧΗ: Αναστάσιος Γκιρλιγκάκης

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Από τις υπόλοιπες Κοινότητες δεν μπορούσαμε να μάθουμε εγκαίρως τους νέους προέδρους.

ΜΙΑ ΚΟΣΜΟΪΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Συνέντευξη από σελ. 1

Στον πρώτο τομέα οι ασθενέστερες ελληνικές δυνάμεις πραγματοποιήσαν επιβραδυντικούς ελιγμούς και υποχώρησαν κυρίως προς τις σخرές θέσεις του Καλακίου, όπου προέβλεπαν τα αμερικνικά σχέδια.

Θα πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι η διαταγή του αρχηγείου Αλεξ. Παπανδρέου οριζόταν για σχεδόν μέγλη υποχώρηση.

Όμως η VIII Μεραρχία με το δικαίωμα της υποστήριξης Χαράλαμνο Κασιμάτη αποφασίζει να αμυνθεί μέχρις εσχάτων.

Στις 3 Νοεμβρίου κορυφώνεται η ιταλική επίθεση. Εγχερικά ψάλλαν 80 αρμάτων μάχης φτάνει σε απόσταση μόλις 500 μέτρων από το Καλάκι, όπου δεχεται καταγιογμό από πυροβολόταν και υποχώρησε. Ορθοί στα χαρακώματα οι ενόπλιοι αλλόκοτον περπατάει «αέρα».

Ομηρικές μάχες συνάπτονται στα διπλανά υψώματα της Γκραμαπλάς και του Προφήτη Ηλία. Καταλαμβάνονται από τον εχθρό και ανακαταλαμβάνονται από τα ημέτερα τμήματα για αρκετές φορές.

Ο Κασιμάτης από το σκαμμένο στο βουνό διαβαλδοές αρχηγείο του κατευθύνει με επιτυχία τις επιχειρήσεις. Ηδη, οι Ιταλοί αναγκάστηκαν για τα καλά. Φτάνουμε στην αντίστροφη μέτρηση.

Σε λίγες μέρες θα αρχίσει η μεγάλη αντίθεση στα χιονισμένα βορειοηπειρωτικά όρη. Η Κορυδιά, η Μοσχόπολη, η

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

«Θέλει αρέσιν και ιωάννη η ελευθερία»
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΒΟΣ

Πρεσβείη, οι Άγιοι Σαράντα και το Αγκύρατορκό και να επανέλθουν σε ελληνικά χέρια.

Για μια ακόμη φορά η ανθρωπότητα σπέρνει έκκληση για τη βελούπη της στη μικρή χώρα μας. Όλοι οι μεγάλοι ηγέτες του ελεύθερου κόσμου θα εκκερσάτον με θαυμασμό για το κοριοιστορικό επίτευγμά.

Δικολογημένα το Καλιόνα απελευθέρω το «Βερντέ» της Ελλάδος και η μέση του παραλληλοιστική με εκείνη του Μαραθώνα από αποψη διαδρομής εδάφους, διάταξης δυνάμεων και διεξαγωγής του αγώνα.

Κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει ότι η απόκρουση των Ιταλών στο Καλιόνα υπήρξε η απαρχή της νίκης όλων των ελευθερών λαών της γης απέναντι σε φασιστικές δυνάμεις. Εδώ, την πρώτη ελπίδα στη ιουδαϊσμένη από τις περιλήψεις επιτυχίες, να την Ευρώπη, αλλά και τον πολυτό χρόνο, για να ανασυντάξει τις δυνάμεις της και να δώσει το αποφασιστικό χτύπημα.

Αλλά δεν θα πρέπει να παρεγνωρίσουμε την ιστορική προσφορά των Γάλλων της περιοχής μας που πολέμησαν στο επικείμενο των βερμειών επιχειρήσεων. Η συμβολή τους με την ορμήνωση συστήσεως στην ολοκλήρωση των αμυντικών έργων στη μεταφορά εφοδίων και πολεμικού υλικού προς το δοκιμαζόμενο στρατό μας, καθώς και στην περιβίβαση των τραυματιών, υπήρξε μεγάλη.

Το τίμημα όμως του πολέμου για τα χωρία του Άνω Καλαμά κόστισε ακριβά. Στόχους σε ανθρώπινα θύματα αλλά και

προκάλεσε ένα έντονο
εσωτερικό κίνημα
προς άλλα ασφαλέστερα
που να απογυμνώσει
έμπυχο δυναμικό τους.
Επιβάλλεται λοιπόν ο ρόλος
Ελληνική Πολιτεία, για
καινούργια την ανυπολό-
γη προσφορά της περιοχής με-
την βοήθεια αποφασιστά
να την οδηγήσει στο δρόμο
ανάπτυξης, δημιουργή-
σας τις απαραίτητες προ-
ϋποθέσεις για την ανάπτυξη.
Τέλος, να πράξει να α-
θροιστούν οι τεχνικές εκ-
δόσεις που αφορούν στο
κάθε χρονικό σταθμό, χάρη
Καλαίσια για την επέτειο
28ης Οκτωβρίου.

Το αίμα των μαχητών
1940 και της ιστορικής δικαί-
απαταού.

Νίκος Καζαντζής

Διοικητής του τόπου, ο Ταγ/ρ
Χρ. (τότε) Μ. Φράγκας
1948 της ταγ/ρ. Τζ. Αλεβιζόπου-
λος λόγω ασυμμόρφου με το ποί-
μα

1940
 ΕΠΕΜΒΡΙΟΣ
 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1990
 Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ
 Αγνώστα γεγονότα
 των ιστορικών εκείνων ωρών

ΕΠΙΤΡΕΨΑΝ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
«Αναγορεύουμε ότι οι Έλληνες σύμμαχοί μας είναι οι ΠΡΑΤΟΙ του με τις υπέροχες νίκες του στην Ηπειρο άνοιξαν το δρόμο κι έδωσαν φοβερά γιγνίσματα στη φυσιοτική Ιταλία.
Οι επιτυχίες τους δεν είχαν μονάχα τοπική σημασία αλλά επιτρέψααν όλη την εξέλιξη του πολέμου.
Στρατάρχης ΓΟΥΕΤΒΙΑ του προς ενίσχυση των μεθοριακών γραμμών. Το γενικό επιτελείο είναι επιφυλακτικό. Δεν θέλει να προκαλέσει τους Γαλλούς.
Ο Κασιώπης επέμεινε και

«Αφίηγες... του τάματος προκαλ...
κή, ύστερα από τις κινήσεις του Ιταλών - θέλετε να μας πιάσουν οι Ιταλοί στον ύπνο;
Μαυρογιάννης: Φρίξή, μπλοφάρουν οι Ιταλοί για εκφοβισμό και εν πανικόλλήθηκα;
Φρίξης: Ανοήτως! να συμποφώθω προς τη διαταγή της Μαυρογιάννης: Θα πωρήσής, Φρίξή.
Φρίξης: Προσώπ την ποιμή

τους. Θα γίνει ο σύγχρονος Μαραθώνας. Ημέρ η ώρα φαίνεται αντίθετα εκείνων των προγόνων μας.

Ζωήρα χειροκροτήματα, από τους σεσημασμένους, εκάλυναν τα λόγια του αείμνηστου Μεράρχου, που αποχαιρετώντας δια

**πολεμιστού
ύψους Δελθινάκιου»**

χειράρις τους αξιούς του τμήματος, απειχόρως με τον συνοδοιπόρο αυτού Διοικητή αμύνει Καλιανόου (Συντ. Μαυρογιάννη) για το στρατηγείο της Μεραρχίας αξις χορίον Πρωτόπαπα, ντίους Καλιανόου 6 περίπου χιλιομ.

27η Οκτωβρίου
Από όλα τα προωθημένα

βόλα από Σουδενά και Νεργράδες-δεν είχαν το απαιτούμενο θελνικές» σφοδρόποδαν όλη την αμυντική γραμμή Καλιανόου με χιλιάδες όπλιμα του ημερησίου.

Την 4η του Νοεμβρίου ισχυρά Ιταλική δύναμη πληνιστούν επίτηχο να καταλάβει δεσπόζον ύψωμα (Γιερμαπάλα) στο δεξιόν του Καλιανόου. Το γεγονός αυτό εφόρθηκε το Γεν. Επιτελείο Στρατού. Φοβούμενο υπερφαλλάγιση της αμυντικής γραμμής Καλιανόου, απέστειλε επίχεισμο ενέλιγος προς τον Κατομήτρον Δελθινάκις όπως μεριμνήσει δια την 27η γραμμή ανών, που σήριαν εγκατάλειψη των Ιωαννίνων.

Η Δίλγνι αυτή εφόρθηκε τον Κατομήτρον. Οχι μόνον δεν την κοινοποίησε σε μονάδα του αλλά την απέρκρυψε και την

φάλλαντος στο απεικονισμένο πλέον Αργυροκόπου το τη Υπεράγιο Στρατηγείο, αναφανεί προς τον δόλιο επιρροή: «Τις μεν έξ Ιπποκας και άρμιστος θεός με τον Θεόν».

Εγχορτο και φίλοι έψαλλαν τότε ύμνους για τον ηρωικό λαό μας.

Δεν οφείλε να τους αναφέρουμε. Πέρασαν από τότε 50 χρόνια και η αμαρτωλομένη Βόρειος Ηπειρος παραμένει υπό δουλείαν και κει στους τάφους των νεκρών συμπολεμιστών μας ούτε σταυρός υπάρχει ούτε κανούλι ανάβει.

Η Μοίρα της Ελλάδοειναι να έχει στυχός, φίλους και συμμάχους: επίπορκους και επιήλομονες.

Σε άλλη μας σφίγγη θα έπιστορρωμε τον θρυλικόν ήρωα του 19ου αιώνα, τον

ΓΙΑ ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 1940

γιορτασμένα με υπαθρία θεία λειτουργία - δοξολογία και ομιλία από τον εφορκήρωκα. Ο λόγος μου δεν πήγε στη τελευταία ήταν επιφυλακή. Δεν πρόλαβε να τελειώσει η ομιλία τον εφορκήρωκα ήταν περίπου 11 η ώρα πρωί και νάσου παρουσιάζονται δε εχθροί αεροπλάνια μάλλον Γερμανικά ήταν, δεν είχαν διακριτικά, έμοιαζαν Γούγκερς και σπεραίνε να πιβρώθουν το κακό μήκος του Δεβόλι, μας σκότωσε μερικά μεταγωγικά που ήταν καρουαυαριμένα με δέκατα Πέτρο Χρυσόπουλο, που ήταν του τάγματος του τάγματος Κοριούτα να πάρει την αλληλογραφία. Έφυγε να να είναι της υπηρεσίας εκείνη την ημέρα και να βρεθεί στη δεύτερη ομήραιο του χωριού σε ένα μεμονωμένο σπίτι να συγκεντρώσει άνδρες για αγγάρια. Βλέποντας τα αεροπλάνια να κατεβαίνουν χαμηλά και να πολυβολούν τα μεταγωγικά. Εγώ δε από το φόβο μου έψαχα χάρη και αν ήταν δυνατόν να ανοίξω την ημάδα. Αλλά πέρασε κι αυτός ο κίνδυνος. Η ζωή κυλούσε σχεδόν ήσυχα, αφού για ξεκούραση πήγαμε. Καθίσαμε ε' αυτό το χωριό 17 ημέρες. Ξεκουστήκαμε λιγάκι και ξεφειροστήκαμε με την εκκρίση αυτή. Το απόγευμα της Κυριακής 6.4.1941 ήρθε διαταγή να προχωρήσουμε πάλι για το 1732 ύψωμα, να αντικαταστήσουμε το τάγμα του κ. Σταυρέα του 72ου Συντάγματος στην πρώτη γραμμή. Κατεβαίνοντας στον εφορκήρωκα στον Δεβόλι ποταμό εκεί μπάθαζε κι η Γερμανία μας κηρύξε τον πόλεμο. Μερικοί στρατιώτες γερμανόφιλοι πέτοσαν τα καπέλα τους, τώρα θα τελείωσε ο πόλεμος το είχαν σφονόμο. Βέβαια ήταν Μακεδόνες ο περισσότεροι. Και δόστού πορεία πάλι με γυλιούς και πολυεμβόδια στην πλάτη, γιατί τα μεταγωγικά μας ήταν λίγα, είχαν ψωφίρα από την πείνα και τις κακουχίες του πολέμου. Μόνον είχαν τα απαραίτητα για τα μαγειρικά σκεύη και τη διοίκηση του τάγματος και των λόγων.

ζώα, μας ακολούθησαν, κλαίγοντας και μας παράκαλούσαν. Που μας αφήνετε; γιατί φεύγετε; τόσα χρόνια σας περιμένω;! τι θα γίνουμε εμείς τώρα; Φαντάζομαι τον Μ. Τρίτη 15 Απριλίου στο ποτάμι της Ερώτας και το βράδυ, μας επέτρεψαν στα Στούκας, σκοπιοκίασε στα πλάγια. Επί τέλους σταμάτησε ο βομβαρδισμός και προχωρήσαμε... Ψάθαμε αργά στα τον λόγο ηγίγαμε σε μια οπία. Εγώ και τρεις συνάδελφοι από τον λόγο ηγίγαμε σε μια καλβίνα και σκαπατήσαμε με τα άχυρα και τις καλαμποκιές, έκανε κρύο ακόμη. Το πρωί Μ. Τετάρτη ξημέρωσε με κρύο και άγριο χειμώνα. Ευτυχώς Γράφι θα μας κάλυπτε κυριολεκτικά η εθιρική αεροπορία. Εκεί θρήνηκα ένα θανάτο από κορυμνάια που βρέχονταν. Ένας υπολοχάγος την πορτά, πάρτε πατρία όσες θέλετε, πιο πέρα αλλά θανάτο από κεφαλοτόμα, πάρτε πατρία πάλι. Τι να πάρεις; Τι να κοιθαλήσεις; το φορτίο που έχω τώρα είναι όπλο και λίγα φοιτηγία στις τοίχες μας. Όλο το μέτωπο είχε καταρρεύσει μα. Στην πρώτη γραμμή λιποκτονούσαν από την πείνα. Εδώ βρέχονταν στο δρόμο. Παράπαια τονάρα όσα άφελος, Εγώ που δεν κάννικα πήρα 10 κομμάτι. Παι σε στη στροφή του δρόμου ένα συννεργείο με τους καυδούς άνοιγε τα θάρηλα με το λάδι και χώνονταν στο δρόμο. Τώρα από την Ερράκωνία στις στροφές για το Λεοκοβί με μια χιονοθύελα που δε θέλαμε μπροστά μας μόνον οι θαμνί προβόλες των υποχωρούντων μηχανών μέσαν και αυτοκινιτών μας βοηθούσαν κάπως στην πορεία μας. Σε μια μεγάλη στροφή του δρόμου για συντομία κόψαμε από ένα μονοπάτι μέσα από το θύονο, εκεί θρήνηκα δύο ΠΟΛΥΒΟΛΑ ΗΟΣΚΙΣ (Χάτος) γιατί με τους τριπόδες εγκατελέμενο. Ο στρατός υποχωρούσε κατά μονάδες τμήματα και μεμονωμένοι μέσα στη χιονοθύελα. Όπως προανέφερα η κακοκαιρία μας γλίτωσε από την εθιρική αεροπορία. Φαίνεται στο Λεοκοβί κατά τα 10 το βράδο Μ. Τετάρτη του 1941. Που να βρούμε κατάλυμα; Όλα τα οπία ήταν καταλημένα από τον υποχωρούντα στρατό. Ερείς θρήνηκα ένα ημικατεστραμένο από το δικό μας πυροβολικό οπία με τους

ότι είμαι από τα χωριά του Κασιδιάρη κανένο στην οικογενειάρχης με γυναίκα και τρία παιδιά. Σε λίγο ήρθε μικρό φορτηγό. Ανέβηκα επάνω, φτάσαμε στη διασταύση Καλακάτι-Βασιλείου. Μου λέγεται ολόκληρο δεν καταβαίνει δικό μας στο χωριό σου; αφού είσαι από εδώ; τι φουρούρι κληθάνω εσύ; Δε βλέπεις το μέτανο κατέρρευσε, οι στρατός έρχεται πίσω; ο ρόβος πάει, έχω οικογένεια, λοιπόν; Δε βλέπεις το λαρό σου; Κατέβα μου απαντά και στο χωριό σου; Δε βλέπεις τι γίνεται; Κατέβηκα διαπιστώνοντας φόβιμο και προχώρησα γίνοντας το Καλακάτι, προχωρώντας καθήφορο βλέπω το πυροβόλο της VII Μεραρχίας, ρίχνει, παύει, την ορειβατική εσέτε ή του πεζίνου. Τον παύει απαντών, ο δεκαετής χωριανός του Ν. Μπουρατζής που ήρθε με την πυροβολαρχία του; Πήγαι από το Μέτασο, για αναγνώριση των Γερμανών που είχαν φέρει τη φάτσα ήφρα λίγο θάρος. Είδα μονάδα της Θρηλικής Μεραρχίας μας, Κατηφύρο τον Πύργο Καλιθέβα ήταν ένα φορτηγό φραμένο με σκλην φανταστικά παρακαλούσε τον οδηγό και να ήρθε μέχρι το Καλακάτι. Φύλαξη τον οδηγό με 4 κουτάκια σιγά, που ήφρα από την Ερσέκη πήγαινε από Γιάννενα. Αλλά ήταν πολύ δακρυλό, δική μου στρατοδικείο σαν δεν είχε άδεια από τη μονάδα σου. Κατέβηκα καμιά ώρα εκεί στο νερό, έφραγα λίες μέρες να ανταλλάξω με τυρί που είχα με συνάδελφο. Μ. Πέμπτη την αγανάτωνα τον Κασιδιάρη, πότε θα γείρει ο ήλιος, να κατέβηφο για την Βελούρα να βρω καμιά καλύβα να κοιμηθώ νύχτωμα. Και το πρωινό για το δρόμο για τα χωριά. Χωρίς Τρίτη (Αρετή) Κοσμοκί. Εκεί έμειναν δυο άδελφοι Φιάντων έξω από το Γεροδιδασκαλείο της Βελούρας με σκοπό, που έφραγε 2-3 σακάκια έλφει νομής για τα δώ, με άδεια, δεν έχω κομψή και να βγάλω τις ψείρες και το προί της Όλος ο κάματος του Καλακάτιού είχε γείρει από τα υπολογιστήματα. Εμπνεόντας εγώ, με άφρασε προχωρώντας 50 περίπου άδεια, να λυγίσω, ακόμα ήφρα, που γίγαντα

Τα γύρω:

- 1) Ο λοχαγός Παπαδόπουλος με δ'ρα την Καστάνινη
- 2) Ο λοχαγός Γιαννιόπουλος με δ'ρα την Κακοβιά και
- 3) Ο λοχαγός Παπαδόσταμης με δ'ρα τους Ποντικιάς

Σωστά και εις έφεδρος όλος με λοχαγόν τον Μπουζάνι και δ'ρα το Χάνι Δελιδιανάκι. Πίστη: μια διμοιρία πολυβόλων υπό τον εφ. ανθ/γόν Γάκκα και τέλος έναν οπλαρχηγόν υπό τον β.5, υπό τον όρνιον ανθ/γόν πεζικό Κολοβό και εξ ανθ/γόν Δ. Μήτριν-γαυγώστον (πυρ/κό), συνοψίας Πεζικού.

Στήριγμα του Ταγμάτος: 1 Ιοίρα Πυρ/κό (ορειβατικού) υπό τον Ταγ/χ Κωστάκη και υπ'έρ της λοχαγούς Δημό-ουλο, Φωτίου και Φασόνι.

28η Οκτωβρίου 1940

50 χρόνια πέρασαν από την πορική εκείνη πρώτη της 28ης Οκτωβρίου του 1940.

Πολλά ελέγχσαν πολλά προέβησαν και πολλές αλλο-δοσάτες κριτικές έγινόνται με 5 ιστορικό εκείνο ΟΧΙ.

Ενα είναι όμως γεγονός - ότι την άρα εκείνη: Κυβέρνηση, Στρατός, Εξοπλισμός, Επαι-

με νέα αναφορά του - προς το Γ.Ε.Σ., αναφέρει: «Πάσα καθυστέρησις στην επιστήρευση θα σημείαι έγκλημα κατά του Έθνους, θα σημείαι Εθνική Προδοσία...»

Και κατά μήνα Ιούνιον (1940) ο Κασιφτημένος εισοικαύεται. Η μεραρχία του 7 ης Μεραρχίας προμαχούσα αρχίζει την μυστική επιστήρευσιν... Είναι το πρώτον ΟΧΙ στα σχέδια και τα όνειρα του Μουσολίνι...

Νέες έγκυρες πληροφορίες από πληροφοριοδότες Ελλήνες Βορειοηπειρώτες, αναφέρουν ότι Ιταλικά δυνάμεις, έναυτα της Κακαβιάς (Γεωργουτσάκι) υπερβαίνουν τις 2 μεραρχίες με πολλά μηχανοκίνητα.

Ο αιρμήτος Κασιφτημένος ζητεί επιγνώσιν την ενδυνάμω-ση της Μεραρχίας. Και το Γ.Ε.Πελάειο Στρατό διατάζει την ενίσχυση της Μεραρχίας Ηπεί-ρου με την επιστήρευση του προηκού 42 Συντάγ. Αμίας (Εξόκλων), το οποίο εντέταται (εσλόχωνται εις το Κέν. Μτώ-πο προς ενίσχυση του τάγ. προκαλυσόμες Δελιδιανών) / Παρένθεση: «Λόγιοντας Κεν. Μτώπο εννοήσθι την μεθόρον

πάρτα την ταύισή...
Μετά ημίσηαν όραν καταφ-
θάνει στο Χάνι Δελβινάκι (έβρα
της Δ/σεως) Ο Μαυρογιάννης
ένα επιπλήξει εκ του πληθύνον
ανειβαθεί Φρίξ.

Μα ο θρυλικός Φρίξς (ήρωας
του Μικρ. πολέμου) επαναλα-
βάνει και πάλι την άρνησή του.
Και τότε ο Δ/της Λαγκασιού,
μπροστά στη θειανάρ και
άκαμπο στάση του Φρίξ -
περιοκτεπος - επιστρέφει εις
Καλιάνη - κατά βάθος όμως
ικανοποιημένος για τον θαρα-
λλό και πείσμονα Διοικητή του
Τάγματος Προκαλιφώσεως Δελ-
βινάκιου - αφήρας πλέον εν
λευκό κάθε πρωτοβουλία και
ενέργεια στο Φρίξ.

Και ολίγες μέρες τα γεγονότα
τον δικαίωσαν. Οι Ιταλοί που
πίστευαν σε αφειδισμό των
δυνάμεων του Κεν. Μετώπου,
απέτυχον καταπολέμους... Χάρis
στον αειμνηστό Φρίξ (πεόν-
της ηρωικός προ της Πρεμε-
τής).

26 Οκτωβρίου 1940
Κι ενώ το τάγμα βρίσκεται με
το δάκτυλο στη σκανδάλη, στην
έβρα του ταγ. (Χάνι Δελβινάκι)
φθάνει ο αειμνηστός Μέγαρχος

φελικά αναφέρονται πύρε-
δους κινήσεις και προβήθη
Ιταλ. Δυν. κυρίως φεγγα-
μηχανοκίνητων από Γεωργι-
οστές προς Κακαβιά.

**Ωρα 6η επομένη της 27
Οκτωβρίου**
Πληροφοριοδότης Βορείου
περιφύξης διέλεθν την μεβόρι
με κίνδυνο της ζωής του, ανα-
ρει ότι επίκειται Ιταλ. επίθε-
ση και ότι εις Κακαβιά ευρίσκον
περί τα 100 άρματα υπ' αμφο-

Ωρα 8η επομένη
Φυλάκιον περιόχης Κακαβί-
ανάβρη: Αυτορρούλας αλ-
γών στρατιωτών και παρουσι-
αίς και παραδοθείς μετά
ολοκληρωτό, κατέθεσε ότι
προηώς όρες θα γίνει επίθε-
ση των Ιταλών.

**Ωρα 11η νυκτερινή της 27
Οκτωβρίου**
Η Δ/σις του Τάγμ. διατά-
ζει την εγκατάλειψη των προβι-
ων φυλάκιων και την μετατό-
σιν των λόχων (βάσει του προ-
σχεδισμένου σχεδίου) σε εν-
τοπιθόσεις-εξ' ολοκληρωτό-
μετώπου του τάγματος.

Ωρα 5η πρωινή της 28

αγνόησε και αντί αυτής διατάζει εφεδρικές δυνάμεις του 15ου Σ/τος όπως απευθύνει προς ενίσχυση των δυνάμεων της Γκρομπαλάς και ανακαταλάβει εντός της νυκτός (υπό καταρκτωδών βροχών) το ούωμα (Γκρομπαλά), πύσι θούα.

Την προίαν της επομένης, της Νοεμβρίου, ύστερα από φωνοκλιτά μάχη με πολλά θύματα επιτεύχθηκε η ανακατάληψη της Γκρομπαλάς. Η σθεναρά 15μερος άμυνα και η παταγωδής αποτυχία των Ιταλών να διαπονήσουν τις αμυντικές γραμμές Καλακίου, είχαν σαν αποτέλεσμα την πτώση και καταρράκωση του ηθικού και της μαχητικής τήτας των.

Τούτο εγένετο ανυπόλητο από αναγνωριστικές επιθέσεις ημετέρων δυνάμεων της 10ης, 11ης και 12ης Νοεμβρίου. Οπότε την προίαν της 14ης Νοεμβρίου η Μεραρχία του αμεινωτού στρατηγού Κατομήτρου διατάζει γενική αντεπίθεση προς καταδίωξη του εχθρού κοινοποιώντας την κάτωθι ιστορική Δ/γνί:

«Αξιοματικό και οπλίτας της Μεραρχίας Η 15θς ημερομνηστικής σας αντίσταση έληξε με παταγωδή τρόπο του εχθρού. Τον

α Αργυροκάστρου μάχες μέχρι της επόμενης ημέρας της καταρρέουσας του μετώπου με την άφιξη εις Κακαθιά, Γερμανών αρμάτων (προερχομένων εξ Ισπανιών).

Ο γράφων - έφεδρος - τότε ανήλθος και προεπιτατευθείς καθ' Αδούτου του 1940 και εισαχθείς στο τάγμα προκάλυψος Δελταδινάκιου (κεντρ. μέτωπο) εξ οπληγάρων (πυροβόλα 70ν 6,5) συνοδεύει πεζικού - μετεχόν καθ' όλας τις μάχας - από της προίας εκένης της 18 Οκτωβρίου μέχρι λήξεως του πολέμου (22/4/1941) οπότε και δόθηκε η τελευταία μάχη της υποχώρησής εις Πενελί και Κακαθιά.

Συνεπώς η αφήγησίς μου αποτελεί αυθεντική ιστόρησιν των γεγονότων.

Δ. Ν. Α.
Εφεδρος Λοχαγός

ΠΑΛΛΟΣ
ΤΟΥ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ

Φάσκατο στο χωριό ΝΤΟΥΣΑΡΙ εκεί πείναμε μια εβδομάδα περίπου. Εκεί περμένα διαταγή να προχωρήσουμε ή όχι για την πρώτη γραμμή, εφόσον μα επιτεθήσαν οι Γερμανοί. Την νύχτα μας έρχετα τηλεφωνική διαταγή να προχωρήσουμε. Σήμανε ουναγεριο ή οαλληγία. Όλοι πεταχτήκαμε από τα οπίτια και ουκνευρήθηκαμε, ετοιμαστήκαμε, φορτώσαμε τα μεταγωγικά καζάνια, κάτουμε και πάλι πορεία για την πρώτη γραμμή φορτωτάκια, καζάνια, κάτουμε και περπατήκαμε. Αφού προχωρήσαμε, περμένα διαταγή να περπάτου τα ξεμερωμένα κατά τις 6 ή 6 ώρα ψφάρασε, περμένα διαταγή να επιστρέψουμε πάλι στο Ντούσαρι και να περμένουμε διαταγή κανούγρια. Γούριασε πάλι, καθόσαμε άλλες τέσσερας μέρες στο ίδιο χωριό. Ήσουν υπηρεσία εκείνη την ημέρα, έφανα να βρω άνδρες να μαζέψουμε έξω για το μαγειρείο. Με φωνάζει ο λοχαγός μου ένας δειντής άνδρας Μπάλας Αντώνιος το όνομά του, μου λέγει να βρω τον οαλληγική και να τον παρουσιάσω. Πραγματικά ψάχνοντας στα οπίτια τον βρήκα. Τον πήγα στον λοχαγό. Τον διατάζει να βαρείσει συγγέντηρη. Πραγματικά ή οαλληγία αντίχησε οε όλο το χωριό και στα γύρω νυφώματα. Εν το μετόδε είχαμε στείλει από το πρώτο στο βουόνο ένα ουνεργείο από 4 άνδρες, να θασούν δύο νεκρούς μας που είχαν πείνει άταροι από τον Δεκέμβρη. Τους είχαν περμένα χιόνια και τάρνα λιώνοντας το χιόνι και περμένα περμένα τόνους οαλληγική, κατέβηκαν κι εκείνοι το χιόνι και περμένα περμένα τόνους οαλληγική, κατέβηκαν όλοι κυμρός στο οπίτια του λοχαγού και εκεί οι άνδρες ουκνευρήθηκε οαλληγική, πρώτα να βαρείσει τμήματα πυροβολικά, μηχανικά, υγειονομικά και τελευταίο το πεζικό, υποχωρώντας και αρμυνόμενοι. Υπεβήθον είναι μας εφίη η κυβήρηνη και το επιτελείο μας. Κρίμα στον αγώνα και τις θυσίες μας εφίη και τον πήραν τα δάκρυα. Και όλοι παλιό βρωμικό και άχηστο φορτάει να το πετάξτε και να φορέστε καθαρά. Αμέσως να πότε τα πετάξτε δεν λέγεται. Παποτίσια ουρημένα όλα τα αλλάξτε. Πέσαν οι Αλβανοί και τάπνεραν με ευχαρίστηση. Περποιεσαν καμιά δεκαριά ζευγάρια άρβυλα από εκείνα τα εγγλέζικα σαν μαυμένα, περνώντας από ένα νερόβυλο τα πετάξτε στην χολάν του μύλου. Φύγαμε από το ΝΤΟΥΣΑΡΙ παραμονή του Ακάρου 11 Απριλίου το 1941 το μεσημέρι. Περνώντας στο χωριό Πρωτόπαπα έφανε οε ένα μπαλόνι μια κυρία έλαχε, έφανε την κρατούσε ένα κορίτσι 15 περίπου χρονών. Κατέβηκε από εκεί

θεοσερίτους χωρίς παράθυρα στα που έκκοιτο λίγο το βράδυ στην ανοιχτάίχη παγωνιά. Αναγράφει ο Γάλλος ποιητής που βρίσκουμε στις εφημερίδες ότι ο Γάλλος στρατός που έφυγε από τη χώρα είχε ο καθένας τουλάχιστον ένα καλάβι. Κοιμήθηκαν φθισμένοι στη κοδράση των ημερών πορείας. Το πριόνι έδυνάτο κατά τόπη η παρέο μου είχε φύγει, επιπλέον μου πήραν και το όπλο. Τώρα τι γίνεται; έμειναν να πέντε δεκαέξι φουσιγία στην τσέπη. Αλλά και χωρίς όπλο δε μπορούσα να μείνω. Κατηφορίζοντας τώρα για το Μέρτζιαν που ήταν και είναι τα σύντομα μας, βλέπω να αποβήκη ιατρισμού λεηλατημένη οσθέν. Πήγα και βρήκα δύο ζευγάρια εσώρουχα και ένα πουλόβερ. Καλά ήταν κι αυτά να βγάλω λίγες φειρές από πάνω μου. Προχωρώντας 2-3 χιλιόμετρα κατά καλή μου τύχη βλέπω στη στροφή του δρόμου εγκατελημμένο ένα φορτηγό αυτοκίνητο γιγάντιο όχημα, στο άγκιστρο απεξώ ήταν κρεμασμένο ένα Μάλινχερ κανυόβριο. Τώρα αμέσως το μυαλό μου δούλεψε. Στρίβω δεξιά του δρόμου μέσα στα σάβια και τα ξε κοιμαίρες. Διήβην με σωματική μου ανάγκη, γυρίζοντας τώρα παίρνω το όπλο, γυρίζω την αοστήρα (λουρίδα) ανάποδα και γράφο με το μελανί πολυβόλι που είχαν πάντα μαζί μου τον αριθμό του στρατολογικού μου Μητρώου μου. Το μελανί είναι καλό βόδιό μου. Τώρα γυρίζω πίσω και βλέπω να προχωρούν ένα χιλιόμετρο και έρχεται τρέχοντας ένας στρατιώτης και μου φωνάζει. Δεκάένα το όπλο που πήρες από το αυτοκίνητο είναι δικό μου. Κάνεις λάθος τον λέγο ορίστε ο αριθμός του μητρώου μου και τον δείχνω τον γυρισμένο αοστήρα. Σε είδαν οι χωροφύλακες που έρχονται να μου λέγει. Αυτοί πουνο σείπαν αυτοί και το πήραν του απαντώ. Εργυρε δεν με ενόχλησε πιά. Και έτσι βρέθηκα με όπλο πάλι. Φτάνοντας το μεσημέρι στη Μέρτζιαν μα ειπεί τέλους. Βλέπω το συννεύλο καταστροφής να βάζει δυνάμεις, να ρίζουν την γέφυρα, αφού περνώσει και ο τελευταίος στρατιώτης. Δεξιά και αριστερά της γέφυρας ήταν φρουρά, με ρουάει ο υπολοχαγός του μηχανικού επί κεφαλής της φρουράς. Τίπως συνταγμάτος είσαι δεκάένα; του 4ου τάγματος πολυβόλου κινήσεως του απαντώ. Και που είναι το τάγμα σου; Διελθού του είπα. Γύρισε πίσω μου λέγει να σε προσκολλούμε στην βή Μεραφρία. Δε μπορούσα να κάνω και διαφορετικά. Γύρισα από το άλλο μέρος της γέφυρας δεξιά στο ποταμό και έβλεπα φελάκι και σκεπτόμουν πως να περδώ να μπω στο ελληνικό έδαφος. Τότε είδα τον φελάκι γίνεται αλλαγή φρουράς αλλάζοντας οι σκοπιοι κανιζόντες και τον φελάκι γίνεται αλλαγή φρουράς κι αλά, αινιγματικά, αοστέονα να γίνονται φελάκι.

Νομία από τον φόβο μου, επί έρχονται για μένα να με πιάσει ήταν ένας τροφός της από της Γκιρπάνη (Αρετή) έρχεται στα Γιάννενα. Με βοήθησε πολύ στο όδρομο που δεν γνώριζα νάγια, εγώ έμεγα περισσότερο και ας ήμουν εξαντλημένη από κόπωση και τις κακουχίες του πολέμου. Την Μ. Πεμπή μου το 1941 βρόσκειο στις αδελφές μου, είναι συγχωρεμένη. Αφού πήλ ήθελα άλλαζε. Ζεμάσαν και τα ρούχα ας ειναι ενοχλητικά ζωάρια, ήγια το προί Μ. Παρασκευή στην εκ Μεγάλη θουβαρία και αγωνία είχαν οι κάτοικοι του χωριού με ρούτσον και ήθελαν να μάθουν για τα παιδιά τους. Οι υποχωρήσεις συνένεγια. Ο μισός το Καλάκι και οι μισοί βρόσκειο αικήση μέσα στην Αλβανία. Τα δε γεργιανικά αεροπλάνα, τα θοβαρόδωσαν συνένεγια τα υποχωρώνται στρατεύματα στα Κακαβιά, Χάνι, Δελβιανά, όλον τον αμασθό όδρομο με Γιάννενα και Αρτα. Την ημέρα του Πάσχα 20 Απριλίου του δύο πολίτες είχαν τα περισσότερα θύματα και τις μεγαλύτερες. Παρέλεια να γράφω εκεί, στο Καλάκι ειναι Κομητήριο (Νεκροταφείο) του Α. Πεβινίου χειρουργείο μένοι οι τάφοι των πεσόντων ηρώων εντός στρατοπέδου. Εξέσβαλο έρχανεν σε άλλη θέση. Τώρα εκεί δεσποτεί το Μουσείο, πόλο του οποίου ανανηστικό έργο. Αλλά ανόμοιο μου κακοφαίνεται αλβανία, να θέλωπου τον Γεώργιο, τον και τον Παπάκο και αλληλάντα τον Γεώργιο, τον και τον VIII Μερράγας Χαραλ. Αλλά ΤΣΙΜΗΤΡΟΥ. Ο μισός ο ελληνικός στρατός ειναι το ΟΧΙ στην εισβολή και σύγκληση Μ. Βρετανία της Αθήνας. Και επανέρχεται στην επιστροφή από το μέτομο.

Ο Στόριο μου κάρησα 20 ημέρες. Πήραμε απόφαση εξεσβαλό μου να φύγουμε για την Αθήνα, έστο και να Πήγαμε στα Γιάννενα μέινουμε δύο ημέρες, ήρωικα και οι συγγενικοί. Αλλά τίποτε. Φαγαμε και το λίγο χωριό και μου πήγαμε από το χωριό. Στα Γιάννενα άρχισε δυστυχία, ήταν λίγο δεν υπήρχε χώνονταν τα τρόφιμα. Πήγαμε στο του φίλου και συμπολιτευτή μας Δουδής από τα Ραβένια, είδε εξαντλησέντες. Ζεις βρε Μπόστον μου είπε, ηρεις ες εξαφανισθέντες. Μέχρι την Τρίτη του Πάσχα το τάγμα μάχης στο ψωφια της Κόνιτσας. Τέλος του ζήτησμο τάγμα

των άρχαια και Η. πρόποδες Μουργκάνας (χωρίο Αγ. Μαρίας) και φθάνει Β. Ανατολ. μέχρι χωρίον Δρυμιάδες (πρόπ. Νεμπερκάς). Πλάτος μετόπισθ 50 πορ. χιλίοις.

Επειδή δε φανερόν ότι συντομεία αυτών των Κεντ. Μετόπισθ τα εστέροτα και θα επίπνι τη κυρία δύναμις της Ιταλ. επιθέσεως, καθάυ ή οδός συνόρων - Κλασιτιάς - Ισωννών ή το ηλπιστέρας προς τα Γιάννια (69 χιλ.) όπου οι Ιταλοί ήλπιζών να εισέλθον εντός ολίγων ωρών.

Σεπτέμβριος του 1940

Η προκλήσεις των Ιταλών συνεχίζονται (αναζητήσαν αιτίαν συγκυροέσεως).

Αι ίδιες προκλήσεις παρατηρούται και εις τα άλλα δύο τμήματα της μεθριοσύ:

Το τάγμα Φελιατών (παραλιακός τομέας) και το τάγμα Κονίτης (Νεμπερτόκος - Γράμμοι).

Οκτώβριος του 1940 (αρχές)

Είχαν αρχίσει καταρκατωδές βροχοπτώσεις. Η διοίκηση της βροχών υποδεικνύει στο Φιλιάτοπος ενεργήσθαι δια επισταθίσματα του τμήματος. Και το σείωννός Φιλικός σποτινόμενος προς τον υποδιοικητήν του τμήματος σείωννός Αλεξιδάτο τον λέγει:

«Φαίνεται πως το Καλινό...

Οκτώβριο

Καταστηρίχουν οι προετοιμασίες τους, τον υποδοχόντα, με αγνότητα, όλοι οι αέζκοι του λέγαν τους. Μετά από την ανάρτηση, ανόραση προς τον στρατιώτη, του δικαιοκτόνου του Τάγματος απειλησμένου Φοκίη, ο Μέγαρχος απειλησμένος εν συγκρίσει, λέγει προς τους αξιομαρκούκους:

Αγαπητά μου παιδιά, είναι βέβαλο πλέον ότι από στιγμή σε στιγμή έχομε πόλεμο... είναι βέβαλο επίσης ότι η Ιταλική επίθεσις θα ριξή όλο το βάρος της στο μέτωπο τούτο που φρουρεί το τάγμα σας... Ζητώ από σας πιστή εφαρμογή των κοινοποιηθησών οδηγιών... Ζητώ επίσης όπως την 2η ημέραν από της Ιταλικής επίθεσεως, όλοι η δύναμις του τάγματος βρίσκονται στην εκδοχόμενη αντιστάσεως κατάθεσε του Καλαϊκού.

Εδώ, θέλω να κάνω μια παρέμβολη για να απαντήσω σε μερικούς αναθύνοντες προβήρους που ανευραφών ότι την πρώτη εκείνη διευσπασή η συντητική μας γραμμή...

Τούτο τυγχάνει αναληθέστατον.

Όπως φαίνεται και από τα λίγα λόγια του Μεραρχού προς τους αέζκους, Τα επιτελικά σχέδια της Μεραρχίας καθορίζονσ ασυντηνική γραμμή να υψώσασιν τον Καλαϊκόν και τον ποτ. Καλαϊά, καθύς το έδαφος

Ογκώδεις σκιές και μέγαν θόρυβος ακουγείται μηχανήων νήσων οχημάτων κινουμένων επί της οδοσκαίας... Η αρχική τους μεθεβδόμη, γρηγορήν προς το Ελλ. έδαφος, οι Ο. Ιταλοί πίστευαν (στη στιγμή) ότι δεν θα προβλήσιν αντιστάσεις και προχωρήσαν βάθος 1.500 περίπου μέτρων χωρίς να ακουθή ουδείς πολεμικός βοήθους. Πληρώσαντες όλη την γέφυρα Γκάλα (νυν Κλ. μάρτων) ένας τρωμερός κρούσεν κλονήσιν την πεδιάδα αριστεράς.

Αρίνου. Ήταν η αντανάσις γένους από μίετρο φούλας. Ήταν το εναντιότις και η γενική σία του προς ες ολοκληρωμένη μέτωπον.

Μεράδες όσας του ενθόσως από το πορρόλο, όλην ανακαμπήν το έδαφος ότι πρότερον ήσαν εγκατεστησ α μίετρα δύναμις. Σε ποσότητα μίετρα φούλας οι είχαν απερίη αναμένει ληχνή οι Ιταλοί δεν τολμούσαν προχωρήσουν και τα σφερόπιδαν επί ώρας.

Ετσι με αγώνες επιβράδυνσ και ανασπασέσιν των σφών την 29η Οκτωβρίου όλοι οι δύναμις της μεθορίου ήταν αμύνη και παρτίσιν τους προκαθορισμένους φούλων - στην αμυντική γραμμή.

όρκο που μου δόσατε: «ούτε θάμα πίσω από το Καλπάκι», τον εκλιπαρούσα. Τώρα ήλθε η ώρα να θυώμε από τα χαρακώματα να και καταδιώξω τον εχθρό πέρα από τα ιερά χωράτια της πατρίδος μας.

Από την πρῶταν της αἰῶνιν διατάξω... γενική αντιμεψειβον ὁπότε τον δυνάμεν της Μεραι... Ἀλλοι καὶ καλὴν εἶπα... βέβαιον εἶναι καὶ πάλιν θα ῥηθῇ... τα ἱερά ὅπλα αὐτῶν... ἡ πατρίς θα εἰς εὐνομονεῖ... ἐμπρός γὰρ τη νίκη...». *

Το δίκαιο καὶ ὁ θεὸς εἶναι μαζί μας... *

Καὶ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην πρῶταν τῆς 14ης Νοεμβρίου ἄρχισε γενική αντιμεψειβον τον καὶ πάλιν το Καλπάκι. Από ὕψωμα - εἰς ὕψωμα καὶ ἀπὸ βουνὸν εἰς βουνὸν καὶ με πεισματικὰ κρούετασάν τοις 15 Συντάγματός καὶ φοβερότεον στο μπουρνὸν τον τοῦσάντων τῆς Ἀσπίας, σκερφολλοῦν... ὁ ῥῆσος τον 40 σὺν αἰλουροὶ καὶ καταδιώκον τον εχθρὸν πέρα ἀπὸ τα σὸνδρια μας. Σὺς μάγας αὐτῆς τῆς αντιμεψειβον πῶτον προῖκα καὶ οἱ τρεῖς διοικητὰς (διαδοχικὸν τὸν Τάγματος προκαλύψεως (Δελβινάκιου). Ο εἰρηθίνους ταγματάρχης Αλεξάνδρος (στὴν Βρισάνη) ὁ αἰρηθίνος συνταχὴς Φρίνης (πρὸ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πρωτοκυκλοφόρησε ὡς «Παλιὰς τῆς Αἰετοπάρης» τον Σεπτέμβριο του 1972. Ἀνεῖστα τον ἐκδόσει τῆς τον Σεπτέμβριο του 1984. Ἐπανέκδοθηκε ὡς ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ τον Μάιο του 1986. Ἀπὸ τον Μάιο του 1989 κυκλοφόρησε ὡς ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ.

•

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νίκος	Κασιδιᾶς	τηλ.
	9331318	
Βαγγελης	Μάνος	τηλ.
	3248305	
Παναγ.	Μπουρατῆς	τηλ.
	9706241	
Ελένη	Ψυχγογιῶ	τηλ.
	8622235	
Χρυσάνθη	Λάμπρου	τηλ.
	3633458	

•

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΥΡΑΤΗΣ

πρόεδρος τῆς Δημοσυνέλευσης

κρ.συν. 3-16386

ΗΛΙΟΥ ΠΟΛΗ ΤΗΛ. 9706241

•

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΜΙΧΑΗΛΣ ΜΙΧΑΗΛΟΠΟΥΛΟΣ

οι πρώτες έπαισες μια γενουθόβια αλλά δεν κράτησε πολύ. Νύχτισε πιο φρίσσας σε ρε γιά ραράρα. Εκεί ημερωμάσε κοκίρη καλός. Ορθή μένος σις πουνράνταρρες. Σήμερος, πάσσατε τα πλάγια στάρματσα τα πολυβάλα μας για ενδοχόμενη αεροπορικη επιδρομή. Κράτισμα άμυνα να περάσουν τα προκεχωρημένα τμήματα. Το 30, 65, 68 Σύνταγμα πεζικού και το V.5ον. Ορειβατικό πυροβολικό της Κρήτης, αφήνοντας δύο πυροβάλλα στο 1732 ύψωμα και ρυθμιζοντας τον μηχανισμό ασφαλείας έγιναν μόνο τους ανά δύο. Δέπτα για να παρενοχλούν τον εχθρό, να μην καταλάβει ότι εγκαταλείπαμε τις θέσεις μας.

Αφού πέρασαν όλα τα τμήματα, τελευταίο το τάγμα μου ξεκίνησαν μεζοπώντως από τα μεσάνυχτα της Κυριακής της Βαΐων μέχρι την Μ. Τετάρτη δηλαδή τρία μερονήτια ολοκληρώνά άλλοι έπεισαν σαν κοτόπουλο να την στήνεται και την καθαρά στο δρόμο. Τα πάντα ήγη είχαν σχεδόν διαλυθεί. Δε θα έχασω στο χωριό ΠΑΝΑΡΕΤΙ βόρεια της Κορυφάς ένα εκατοντάδες του Αγίου Αθανασίου υπήρχε τότε. Τώρα όμως; Οι χριστιανοί οι ελληνοκατοίκες που πέφικος από το 1972 έφυγαν στο εκκοκισμένο του Αγίου Αθανασίου. Το πιο δραματικό ήγει είκοσι περίπου Βορειοηπειρώτικες οικογένειες, με όλον τον οικιακό εξοπλισμό φορτωμένο στα

Δολιανή. Γνωρίζοντας από την Αθήνα, ύστερα από τους χαρισματικούς του λόγο τον οποίον μου, θα σας περιγράψω, έπειτα από την πρόσκλησή μου, αν σε ρωτήσω ο υπολογιστής θα πες ότι Πέρσευς ο λόγος εργατών. Και πραγματικά πέτυχε ο σκοπός. Ο φόβος και η αίσθηση της αντισυντηρητικής με έκανε να μεταχειριστώ πολλούς τρόπους και ψέματα, να μισώ πιο ελλ. έδαφος να μη μείνει αγροφιλικά στα αλβανικά θανά, διότι είχα αρραβί πάνω γυναικός και τρία παιδιά μικρά. Δόξα το Θεό όλα ήρθαν καλά μέχρι εδώ.

Περνώντας τώρα στη Μελοισόπειρα βλέπω Κληδάνους (φουρουν) τους ρωτώ πίνος λόγους είναι; τον άνω λόγους Κληδάνων Τριπλόων μου είπα. Κι εγώ είμαι τον κληδάνων της Κορυστιάς τους λέω, ψέματα βέβαια και έχασα τον λόγο μου διότι, ήμουν άρρωστος. Πέρασε ο λόγος της Κορυστιάς μου είπαν, πήγασι στο Βασιλικό ή στο Καλινά. Θεσπαστή Μεσογυρακήκή είναι το φουραρχείο ή στο σου πε ακριβώς. Φαγοντάς τώρα να βρω το φουραρχείο, βρήκα ένα λοχία που είχε ένα ψαυδίο με διαταγές και αρχείο, ποιος έχει. Τον λέω τι και τι, ψαχνώ να βρω το λόγο μου, πάλι ψέματα, το αίσθημα της αντισυντηρητικής πάλι εδώ. Βαδίζω τρεις μέρες έχω και 38 πυρετό. Κάθεσώ εδώ μου έγεινε να βρωμε κανένα μεταφορικό θα σε πω μέχρι το Βασιλικό. Εν πάσει περιπτώσει το είπα το ιστορικό μου.

εσόμε δύο ψυχία, ας είναι καλά, αν εις ο φίλος και ο συμπε-
 δοξάβη. Την άλλη μέρα βρήκαμε συγκοινωνία για το Αθή-
 ναι με μεγάλες ταλαιπωρίες στην συγκοινωνία φτάσαμε αμέ-
 τρεις ημέρες στην Αθήνα, στις οικογενείας μας. Και ο ε-
 τελισμός εδω.

Τηρή και δόξα στους πεσόντες. Αιωνία τους η μνήμη.
 Από τα βάθη της ψυχής μου εύχομαι όχι να πόλε-
 ρωσική ο δρόμος.

Από το Καστριό Λο-
 Γιάννη Κ. Μ.

Υ.Γ. Γράφοντας το πόνημα αυτό στο χωρίο μου που ε-
 διακοπή χωρίς να το καταλάβω, βρέθηκα στο νο-
 Κατάκλιση από γαστροπαρεΐα. Εκεί γνώρισα μια κυρία Ζω-
 με πληροφόρησε ότι ο φίλος και ο συμπενομήτης από τη
 Δόση, απειθεί με από ιερατείας.

Υ.Γ. 2ον. Δεν θα ξεχάσω όταν μας επισκέφη ο δ-
 συντάγματος Εξόχης και διάταξε να μεταφερθεί η δημοτική
 χαράδρα. Οδημότης μας αρνήθηκε με τη φράση, δεν τον
 σκότωσε τους άνδρες μου. Καλύτερα εδω στο χωριό να
 βλέπουμε τους παλιούς. Και στην εφημερίδα που διακρί-
 απάντησε, κάνε μια αναφορά στη μεραρχία.

λόα, 2 μερών του στρατού, άλλων αρμάτων μάχης, αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών.

Συγχρόνως αξιόνομινα καθήκονος οι προκλητικές παραστάσεις (των Ιταλών) τόνον στον αέριο χώρο όσο και στις νουριακές βες γραμμές.

Δεν υπήρχε ουδεμία αμφισβήτηση πλέον για προετοιμασία αδικής επίθεσης.

Ο αείμνηστος στρατηγός αταμίζης, Διοικητής της βς Μεραρ. Ηνείρου (ήρωας τα τραυματίων των Βαλκανίων πολέμων και της Μικρασιατικής εκστρατείας και διοικητής της 1ης αμερικανικής μεραρ στην Πάριση) με επισημότητα αναφοράς προς το Γεν. Αρχηγείο Υπαστραφ. κρίσιμα τον

αγοίσι την κρίσιμη κατάσταση. Πάρε στο τηλέφωνο το Διοικητή (Μαυρογιάννη) και ανέφερε εκ μέρους μου (γιατί φεύγοντας) επισημύνοντας για την Κακωδία ότι δεν πρόκειται να εκτελεσθεί η εντολή αυτή για επιστράτευση και ότι το τάγμα από της προίσις της σήμερον ευρίσκεται σε ανασφάλεια επιφυλακής». Εδώ, θέλον τον γνωρίσιμό του «ο αείμνηστος στρατηγός» Φριζής όλες τις νύκτες περιήγαγε τις προφυλακές προσπαθώντας να συλλογή πληροφοριών και απανταμένο μόνο κατά την ημέρα (για λγες ώρες). Τη νύκτα της 27ης (ή 28ης) του μηνός Ιουλίου Καλάνης (δηλ. 1940) ο Φριζής στο τηλέφωνο έδρασε τον επισημεία για την άρνηση του για επιστράτευση το τάγμα Καρλ Φοντς μανταλά

των συνόρων, ήταν προσηπότερο δυνατότητα νικηφόρου άγωνα. Γιατί, των λόγων και προσηγορευμένα διατίθενται οι δυνάμεις, των προφυλάκων οι νηυσί δόσαν αμυντικό γάλατα στα σύνορα, άλλα να λυγίσουν στις προκατορισμέναι θέσεις, στην άμυν. γραμμή Κελπαικού. Κατο Μέρωρος συνενεχί: Έκει στο Κελπαική θα δοθή ο μέγιστος εσχάτων αγών.

Έκει θα συντρίβη των έχθρ. Μην ποτίζηται από τας απύλ. τας οφθαλμίναις τα καυκάσια λόγχα, τα άρματα και τα αερόπλανά, γιατί: οι λόγχα = θέλουν ψυχρά τα άρματα = πεδιάδες και τα αερόπλανά = ορειστά.

Τίποτα από αυτά δεν ευνοούν

Κελπαικού (βάσει των επιτοκ. ουσίων της Μερωρίας. Επί 15 ημερών οι Ιταλοί έβγαζε με άφρονο πυρ, αερόπλανά και άρματα μάχης, οι ροκοπάνια τα ψωμάτια Κελπαικού - ανεπτυχθέν. Επηνέβηθες ζεύξεις του Κελπαικού αετύναν οκτώρες με πολύ πυρ θύματα Ιταλών. Οι ηττες δυνάμεις ανδραγάται αγών.

Κατά την αμυντική περίοδο, καμωμένα τριπτά εφύπρησε Ιταλοί προσέβαν εις την άμυν. τακτικώς του ημικινδύου με πολύ δύναμιν. Βρίσκοντο αυτοκατακτανόμενοι, ητταί κορηφώς του άφρονος Άλφεν (ψωφ. 1400) - όπου εγκαταστάθησαν 15 πλοία, πυρ.

της Πριερείας) και ο λαός της Παπακώστας (στο Χόρροβο).
Ετσι 10 ημέρες μετά την αντιστροφή ο στρατός μας νικητής και θριαμβευτής εισέρχεται στην Ελλάδα. Η Ηπειρος, Η Εύβοια και στα χωριά της Πελοποννήσου ήταν σωσμένη. Η δάκρυα χαράς οι Έλληνες Β. Η ύμναλλον το Χριστός Ανέστη.

Την 8ην Δεκεμβρίου υπερβαλλάνε και καταλαμβάνει το Αργυρόκαστρο. Οι Γάλλοι φεύγουν προς το Γκιλένι αναγκάζοντας την Γέφυρα της Εσπέρης. Στο κάστρο της Αργυρής σφηνώνεται περίεργη η γαλιανεύκος.

Στην Πριερείη του Αράκκι και το Αζιμσέβο του Ζάππα πνέει ο άνεμος της Διευκρίνισης.

Επιστολές στον Παναγιώτη Δ. Μπουρατζή
Κριεζιούτου 9 16346 Ηλιούπολη

•

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ
Ιωβιτών 50χ. 1000
Κάτοικοι χαρίων μας 500
Αδελφότητες-Κοινότητες-
Δωρεάς
Εξωτερικού Δολάρια 20
Συνδρομές στην Ταμεία
της Θεοσοφικής
Βασιλεία Μπάστον Ουίλντο 12

...Κόρτε συνίχα το τάγμα μου τους Ιταλούς...
...βρίσκεται σε αναστήρα επιφυλά- Το Καλπάκι θα γίνει ο τάφος

ΑΠΟΗΧΟΣ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ «ΘΥΑΜΙΑ '90»

Η σκέψις και μόνον για πολιτιστικές εκδηλώσεις στα χωριά τρομάζει. Είναι δύσκολη υπόθεση! Θέλει πολύ δουλειά. Θέλει τόλη.

Και όμως τομήσαμε. Τολμήσαμε και τις προγραμματίσαμε.

Τολμήσαμε και τις ξεκινήσαμε.

Τολμήσαμε και τις πραγματοποιήσαμε.

Τα ΘΥΑΜΙΑ 1990 είναι πλέον μια πραγματικότητα, είναι ένα χθες.

Η αγώνια, ο φόβος, η ατέλειωτη κούραση, έχουν μείνει πίσω μας. Ο Απόηχος όμως των 2 ημερών εκδηλώσεων είναι παρών, και θα είναι για αρκετό καιρό ακόμα κοντά μας (ίσως και μέχρι τα επόμενα ΘΥΑΜΙΑ).

Μακάρι. Διότι τώρα που ο κίνδυνος κάποιας πιθανής αποτυχίας έχει εκλείψει, τώρα που η κούραση όλων εμάς που δουλέψαμε γι' αυτές τις εκδηλώσεις έχει περάσει και η εμπειρία έχει γίνει βίωμα, τώρα μόνον αισθανόμαστε δέος για το μεγάλο αυτό πρώτο άλμα. Μόνον όσοι έζησαν από μέσα τα άπειρα προβλήματα και τις απίθανες λεπτομέρειες, μόνον αυτοί μπορούν να συλλάβουν το μέγεθος του κινδύνου από του τι μπορούσε να συμβεί μέχρι του τι, πράγματι, έγινε.

Όταν άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις με σαφέστατα καλλί-

τερες συνθήκες χρειάζονται 1-2 χρόνια για να γίνουν, τότε πράγματι στεκούμενοι σ' αυτό που κατορθώσαμε λέμε: Πως το τολμήσαμε!

Τέλη Μαΐου και μόνον στο μυαλό ολίγων και στα χαρτιά υπήρχε προγραμματισμός. Θεατρική παράσταση.

Μουσικά και πολυφωνικά συγκροτήματα.

Χορευτικά συγκροτήματα.

Ονειρα για επιτυχία και αμέτρητες ώρες δουλειάς για την πραγματοποίησή τους.

Κάθε αρχή και δύσκολη. Όμως το ξεκίνημα έγινε και στέφτηκε από επιτυχία.

Ξεκίνησαν οι αγώνες πολιτισμού στα χωριά του Καλαμά. Η Ομοσπονδία Ανω Καλαμά υποσχέθηκε να καταστήσει σεβαστά τα ΘΥΑΜΙΑ και το έκανε.

Τώρα πλέον ο δρόμος χαράχτηκε, ανοίχτηκε και κάθε προσπάθεια, κάθε χρόνο, κάθε φορά θα είναι και ένα λιθαράκι στο γιγαντιαίο οικοδόμημα που λέγεται ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. Τιμή σε όλους εμάς που έλαχε η Μοίρα να προσπαθήσουμε για το πρώτο Λιθάρι. Η περιοχή μας έχει πολλούς που θέλουν, μπορούν και θα συνεχίσουν την προσπάθεια.

Για την ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΕΛΕΝΗ ΨΥΧΟΓΙΟΥ

Α' ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Στα πλαίσια των εκπαιδευτικών εκδηλώσεων «ΘΥΑΜΙΑ '90» που διοργάνωσε η ομοσπονδία Ανω Καλαμά σε χωριά της περιοχής μας έγιναν με απροσδόκητη επιτυχία το τουρνουά ποδοφαίρου και μπάσκετ. Ειδικά μας εξέπληξε η συμμετοχή τόσο πολλών χωριών με ομάδες ποδοσφαίρου και ομάδες μπάσκετ, αρτία οργανωμένες τόσο στο φυσικό όσο και στον τεχνικό τομέα. Αυτές, οι αθλητικές συναντήσεις, κατά κοινή ομολογία, απέδειξαν πόσο ανάγκη έχει η περιοχή μας και ειδικότερα, οι νέοι μας, αυτού του είδους εκδηλώσεων. Χρέος λοιπόν της ομοσπονδίας είναι να καθιερώσει κάθε καλοκαίρι και να εμπλουτίσει περισσότερο τις αθλητικές εκδηλώσεις στα χωριά της περιοχής μας.

Στο χώρο του ποδοσφαίρου συμμετείχαν τα χωριά ΚΑΛΠΑΚΙ, ΖΙΤΣΑ, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ, ΜΑΥΡΟΝΟΡΟΣ, ΣΙΤΑΡΙΑ, ΛΙΘΙΝΟ, ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ, ΚΟΥΚΛΙΟΙ, ΔΟΛΙΑΝΑ. Δυστυχώς λόγω περιορισμένου χρόνου οι αγώνες γινότανε μια και έξω, δηλ. ο νικητής κάθε αγώνα προκρινόταν να παίξει στον επόμενο γύρο. Ο πρώτος αγώνας έγινε στο γήπεδο των Κουκλίων την Κυριακή 12 Αυγούστου μεταξύ των ποδοσφαιρικών ομάδων ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ - ΖΙΤΣΑΣ και με διαιτητή του κ. Τσαγανιά Δημήτριο. Οι δύο ομάδες ήταν από τεχνικής πλευράς καλά οργανωμένες και αυτό βοήθησε στο να γίνει μια συναρπαστική συνάντηση. Στο 10' το Καπάκι προηγήθηκε με ένα φανταστικό γκολ του Σιούλα Βασ. Στο 27' ο Αγόρος Κων/νος ισοφάρισε για τη ΖΙΤΣΑ 1-1. Στο 35' το ΚΑΛΠΑΚΙ προηγήθηκε ξανά με τον Βαγγέλη κάνοντας το 2-1. Στο 3' της επανάληψης ο Αγόρος Ηλίας για τη ΖΙΤΣΑ έκανε το 2-2 το οποίο ήταν και το τελικό αποτέλεσμα του κανονικού αγώνα. Στη συνέχεια χτυπήθηκαν πέναλτι και ενώ το αποτέλεσμα των πέναλτι ήταν 4-4 ο Γκούλας του Καπακίου αστόχησε ενώ ο Αγόρος Ηλίας της Ζίτσας σκόραρε στο πέμπτο πέναλτι. Έτσι η Ζίτσα πέρασε στους επόμενους αγώνες.

ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ
ΚΑΛΠΑΚΙ: ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ, ΚΑΨΑΛΗΣ (60' ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ) ΒΑΓΓΕΛΗΣ, ΜΠΟΝΙΑΣ, ΛΟΥΤΣΑΡΗΣ, ΓΟΥΛΑΣ, ΦΙΝΩΣ, ΤΣΟΚΑΣ, ΣΤΑΡΑΣ (60' ΚΑΤΣΑΒΡΙΑΣ) ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ΣΙΟΥΛΑΣ.

ΖΙΤΣΑ: ΝΟΥΛΗΣ, ΓΡΙΒΑΣ, ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ, ΤΣΙΤΣΟΣ, ΚΑΡΑΦΕΡΗΣ, ΓΚΟΡΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΚΟΝΤΟΝΙΚΑΣ, ΓΥΡΑΣ, ΤΟΖΟΛΟΣ, ΑΓΟΡΟΣ ΚΩΝ., ΓΙΟΥΝΗΣ, (ΑΓΟΡΟΣ ΗΛ.).

Την Δευτέρα 13 Αυγούστου έγιναν 4 αγώνες σε 3 διαφορετικά χωριά. Στο γήπεδο Παρακαλάμου έγινε ο αγώνας μεταξύ των χωριών ΜΑΥΡΟΝΟΡΟΣ - ΣΙΤΑΡΙΑΣ. Η ΣΙΤΑΡΙΑ εξέπληξε όσους παρακολούθησαν τον αγώνα αυτό με την άρτια τεχνική οργάνωσή τους. Κατατρόπωσε το ΜΑΥΡΟΝΟΡΟΣ με το βαρύ σκορ 9-0. Διαιτητής ο Κ. ΔΟΞΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ.

Στον άλλο αγώνα μεταξύ ΚΟΥΚΛΙΩΝ - ΛΙΘΙΝΟΥ που έγινε στο γήπεδο των ΚΟΥΚΛΙΩΝ, και με διαιτητή του κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟ.

Οι ΚΟΥΚΛΙΟΙ εύκολα επιβλήθηκαν του ΛΙΘΙΝΟΥ με το επίσης βαρύ σκορ 8-0.

Στο γήπεδο των ΔΟΛΙΑΝΩΝ έγινε ο αγώνας μεταξύ ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ - ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ και αυτός ο αγώνας δεν αντέχει σε καμιά κριτική αφού ο ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ άνετα επιβλήθηκε με 9-0. Διαιτητής ο κ. ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.

Ο τέταρτος αγώνας ο οποίος ήταν προγραμματισμένος να γίνει στο γήπεδο ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ μεταξύ ΖΙΤΣΑΣ - ΔΟΛΙΑΝΩΝ ανεβλήθη διότι τα ΔΟΛΙΑΝΑ δεν κατέβηκαν ν' αγωνιστούν.

Μετά από μισή ώρα ο διαιτητής κ. ΔΟΞΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ κατακέρωσε τον αγώνα αυτό υπέρ της ΖΙΤΣΑΣ. Την Τρίτη 14 Αυγούστου έγιναν οι 2 ημιτελικοί αγώνες.

Στο γήπεδο ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ έγινε ο αγώνας ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ - ΚΟΥΚΛΙΩΝ με διαιτητή του κ. ΔΟΞΗ ΓΙΑΝΝΗ.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΥ

◆ Ένας μόνο ενωτικός και υπερκομματικός συνδυασμός κατέβηκε στις Κοινοτικές εκλογές του Δεσποτικού με επικεφαλής το νυν Πρόεδρο κ. Βασίλειο Γκουβέλη. Οι εκλογές διεξήχθησαν άψογα σε ήρεμο κλίμα. Μοναδικός στόχος του προβλήθη πλασιώνεται από χωριού. Στο Δ.Σ. εκλέχθηκαν και νέα πρόσωπα, όπως οι: Γεώργιος Βάτσος, Απόστολος Δρόλιας και Βασίλειος Μανούσης. Ευχόμαστε στο νέο Δ.Σ. της Κοινότητας Δεσποτικού κάθε επιτυχία στο έργο της.

◇ Οι εκδηλώσεις «Θυμία 1990», τα εγκαίνια του γηπέδου μπάσκετ και η αρτοκλασία στην Παναγία, πλασιωμένα με όμορφα τοπία του χωριού, είναι μερικά από τα πολλά θέματα που ντιντεσκόπησε ο συγχωριανός μας κ. Γεώργιος Βέλλης. Η νυν πρόεδρος της Κοινότητας από ηπειρώτικη μουσική. Είναι πράγματι μια θαυμάσια δουλειά που προβάλει το χωριό μας και αξίζει να υπάρχει σε κάθε Δεσποτικό τοπίο. Η Αδελφότητα διαθέτει μια κόπια που τη δανείζει σε όποιον θέλει να την αναπαραγάγει.

Χαράλαμπος, που ήταν αφιερωμένη στον πατέρα της.

☆ Ο σύμβουλος της Αδελφότητας Βασίλης Μ. Μακρής πρόσφερε το χρηματικό ποσό των 20.000 δρχ. για το έργο της θρύσης Τριανταφυλλιάς.

☆ Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαρίστησε και παράλληλα συγχαίρει τους ανθρώπους εκείνους, μέλη και φίλους, που βρέθηκαν με διάφορους τρόπους στο 3ήμερο γλέντι του χωριού δείχνοντας πως η συμμετοχή στα κοινά και η αλληλεγγύη είναι ο μόνος δρόμος των επιτυχιών.

Επίσης, τα παιδιά των χορευτικών, του θεατρικού και τις ομάδες ποδοφαίρου και μπάσκετ που με την συμμετοχή τους συνέβαλαν κι αυτά αποφασιστικά στην επιτυχία τόσο των εκδηλώσεων της Αδελφότητας

όσο και της Ομοσπονδίας μας. Ευχόμαστε να υπάρχει ανάλογη συνέχεια και πρέπει γιατί το καλούν οι περιστάσεις των καιρών μας.

☆ Για τις ανάγκες της νεολαίας, ο τ. πρόεδρος της Αδελφότητας και νυν πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ανω Καλαμά κ. Παναγιώτης Δ. Μπουρατζής, πρόσφερε στην Αδελφότητα τις εμφανίσεις της ομάδας μπάσκετ, θέλοντας να παροτρύνει και να ενθαρρύνει τους νέους μας να συνεχίσουν την προσπάθεια που ξεκίνησαν το καλοκαίρι, λαμβάνοντας μέρος στο τουρνουά μπάσκετ που οργάνωσε η Ομοσπονδία Ανω Καλαμά.

☆ Στις Κοινοτικές εκλογές της 14.10.90 στο χωριό μας είχαν κατέβει δύο συνδυασμοί.

Στον ένα γινόταν ο κ. Ματθαίος Μπαλωμένος, νυν πρόεδρος της Κοινότητας και στον άλλο ο κ.

«ΘΥΑΜΙΩΝ '90»

Σ' αυτόν τον αγώνα ο ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ επιβλήθηκε των ΚΟΥΚΛΙΩΝ με σκορ 4-1. Στο 60' ο διαιτητής απέβαλε τον ΚΑΤΣΟΥΠΙΑ ΒΑΣ. παίχτη των ΚΟΥΚΛΙΩΝ για διαμαρτυρία προς μια απόφαση του διαιτητού.

ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ
ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ: ΑΛΕΞΙΟΥ, ΧΑΡΤΑΛΙΑΣ, ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ, ΧΑΛΙΓΙΑΝΝΗΣ, ΔΗΜ. ΤΣΙΑΝΟΣ, ΝΤΟΤΗΣ (45' ΜΠΙΚΑΣ) ΠΡΟΚΟΣ, ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΓΙΟΒΑΝΗΣ Π. ΓΙΟΒΑΝΗΣ Μ. (67' ΤΣΙΚΑΣ), ΧΑΛΙΓΙΑΝΝΗΣ Π.

ΚΟΥΚΛΙΟΙ: ΜΠΟΥΤΣΗΣ, ΜΠΙΛΙΑΝΗΣ, ΚΑΤΣΟΥΜΠΑΣ, ΧΑΡΙΣΗΣ, ΜΕΜΟΣ, ΣΤΕΡΓΙΟΥ, ΒΑΣΟΣ, ΤΑΤΣΗΣ, ΣΙΟΥΛΑΣ, ΛΑΠΠΑΣ, ΤΑΤΣΗΣ Δ'.

Στον άλλον ημιτελικό μεταξύ ΣΙΤΑΡΙΑΣ - ΖΙΤΣΑΣ, στο γήπεδο των Κουκλίων η ΖΙΤΣΑ δεν κατέβηκε και έτσι η ΣΙΤΑΡΙΑ προκρίθηκε για τον μεγάλο τελικό άνευ αγώνος. Ο τελικός

αγώνας έγινε την Πέμπτη 16 Αυγούστου στο γήπεδο ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ μεταξύ των φιναλίστ του τουρνουά ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ - ΣΙΤΑΡΙΑΣ. Διαιτητής ο κ. ΦΑΝΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ.

Η ΣΙΤΑΡΙΑ κέρδισε αυτόν τον τελικό με καθαρό σκορ 3-0, έτσι κέρδισε και το κύπελλο του τουρνουά το οποίο ήταν το πρώτο του πολιτιστικού συλλόγου ΔΟΛΙΑΝΩΝ.

Το πρώτο γκολ στο 8' με ευθεία χτύπημα κόρνερ στον ΠΑΠΠΑ ΘΑΝΑΣΗ. Στο 18' με δυνατό σουτ ο Φλέρης Σωτήρης έκανε το 2-0 και στο 26' του 8' ημιχρόνου ο Ντάφης Αλέξης έκανε το τελικό 3-0.

Ο ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ σκόραρε άτυχος αφού έχασε πέναλτι. Το πρώτο απέκρουσε θαυμάσια ο τερματοφύλακός της ΣΙΤΑΡΙΑΣ ΔΑΓΙΤΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ενώ το δεύτερο πέναλτι ο ΤΣΙΑΝΟΣ του ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ το χτύπησε έξω.

Στο επόμενο φύλλο οι αγώνες μπάσκετ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Δ/ΝΣΗ ΠΡΟΓΡ/ΣΜΟΥ & ΑΠΟΚ/ΣΗΣ ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στο ΠΑΒ 154/9.5.90 σχετικά με έργα που αφορούν την περιοχή Κοινοτήτων Ανω Καλαμά (Βασιλόπουλο - Μαυρονόρους - Σιτάρια - Αρετή) και Κ. Παπούλια

Απαντώντας στο ανωτέρω ΠΑΒ με το οποίο μας διαβιβάστηκε αναφορά των προέδρων κοινοτήτων περιοχής Ανω Καλαμά, Νομού Ιωννίνων που κατατέθηκε στη βουλή από το βουλευτή κ. Ε. Γκλίναβο αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος σας πληροφορούμε τα εξής:

16η-18η οδός Δεσποτικό - Λαδβάνη και Γραντισσοπούλα - Βρυσούλα.

Το έργο ήταν εγγεγραμμένο στην ΣΑΝΤ 1989 (Περ/κό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων 1989 Ν. Ιωννίνων) και χρηματοδοτήθηκε κατά το 1989 με πίστωση 7.000.000 δρχ. Στα πλαίσια Δ.Ε. εργολαβίας που συστάθηκε και περατώθηκε, συνεχίστηκε η ασφαλιστική της οδού σε τμήμα 750 μ. και έγινε η συντήρηση και βελτίωση βατότητας του υπόλοιπου αμμοχαλικόστρωτου τμήματος της οδού. Εκκρεμεί η σύνταξη έγκριση του Περ/κού προγρ/τος τρέχοντος έτους (1990) στα πλαίσια του οποίου εκτιμώμενη ότι θα συνεχισθεί η χρηματοδότηση και κατασκευή του έργου.

Όσον αφορά την κυνηγετική ζώνη, ο πρόεδρος της Κυνηγετικής Ομοσπονδίας έχει ήδη ενημερώσει τον κ. βουλευτή.

Παραγενναία οδός (Σουλόπουλο - Καπάκι)

Το έργο χρηματοδοτείται από ΣΑΕ (είναι εκτός αρμοδιότητας της υπηρεσίας μας) του ΥΠΕΧΩΔΕ και εκτελείται με

εργολαβίες μέσω της 2ης ΔΕΠ Τ. 7ης ΠΥΔΕ, ανάλογα με χρηματοδοτήσεις που εγκρίνονται επί της. Έχει ολοκληρωθεί 95% του έργου και υπολείπεται 2-3 ακόμη εργολαβίες (Δι. Γ. Ιερωνήμη) για την ολοκλήρωση και λειτουργία του υπολογίζεται διάστημα 2-3 μηνών από σήμερα και αυτό διότι τμήμα που υπολείπεται είναι προϋπολογισμού της τάξεως 600 εκατ. περίπου (τμήμα Σουλόπουλο - Ιερωνήμη), ποσό οποίο είναι σχεδόν αδύνατο καλυφθεί σε συντομότερο χρονικό διάστημα αποκλειστικά από το Περ/κό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Υπάρχει εγκεκριμένη τεχνική μελέτη και εκκρεμεί η χρηματοδότηση κατασκευής του έργου (δαπάνη του οποίου προϋπολογίζεται σε 120.000.000 δρχ).

Το τμήμα Ζίτσα - Λιθινο Βασιλόπουλο ανήκει στη επαρχιακή οδό και είναι μοχαλικόστρωτο κατά χρονικά διαστήματα για τη διατήρησή της βατότητας. Η ολοκληρωμένη κατασκευή του ασφαλιστικού έργου είναι θέμα επόμενων ετών και χρηματοδότησής του από το Περ/κό Πρόγραμμα, από το οποίο 1989 χρηματοδοτήθηκε με πίστωση 2.000.000 δρχ.

Η σύνταξη μελέτης για δρόμο Ζίτσα - Σακελλάρι Λιθινο, βρίσκεται σε φάση θεσης. Απαιτείται η ολοκλήρωσή της για να επακολουθήσει κατασκευή του έργου.

Σε ότι αφορά, τέλος, συνέχιση των έργων αρμοδιότητας Νομαρχίας Ιωννίνων, γνωρίζουμε ότι το Π.Π. 1990 δεν έχει εγκριθεί ακόμη έτσι δεν γνωρίζουμε το συγκεκριμένο ύψος χρηματοδότησης του κάθε έργου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Σ. ΚΟΥΒΕΛΛΑΣ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

★ Στις 19 Αυγούστου το πρωί, στην πλατεία του χωριού πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη λαϊκή συνέλευση με την μεγάλη προσέλευση χωριανών και ξενιτεμένων, όπου έγινε ενημέρωση από τον πρόεδρο της Κοινότητας και ακολούθησε συζήτηση γύρω από τα προβλήματα του χωριού και συνεργασίας Κοινότητας - Αδελφότητας.

★ Με δαπάνη εξολοκλήρου της Αδελφότητας και υπό την επίβλεψη και παρακολούθηση του Δ.Σ. τελείωσε το έργο της θρύσης Τριανταφυλλιάς σε πρώτη φάση που κόστισε περίπου 2.800.000 δρχ.

★ Αποξηλώθηκαν τα παλιά παγκάκια και τοποθετήθηκαν νέα στην πλατεία του χωριού από το Δ.Σ. της Αδελφότητας.

★ Στις 19 Αυγούστου και κατά την διάρκεια του γλεντιού έγινε η κλήρωση του λαχνού, που είχε κυκλοφορήσει το Δ.Σ. της Αδελφότητας από το Πάσχα, των τεσσάρων ραδιοκασετοφώνων.

Οι αριθμοί που κερδίζουν είναι:

1664 - 1788 - 2169 - 2862.

★ Κατά την διάρκεια των εκδηλώσεων της Ομοσπονδίας θαυμάσαμε, πιστεύουμε όλοι οι Βασιλοπουλιώτες, μια θαυμάσια έκθεση φωτογραφίας που ήταν της συγχωριανής μας Βασιλικής Ψυχογιού, κόρης του